

L'ALU

Donatiu del Director Danes T.

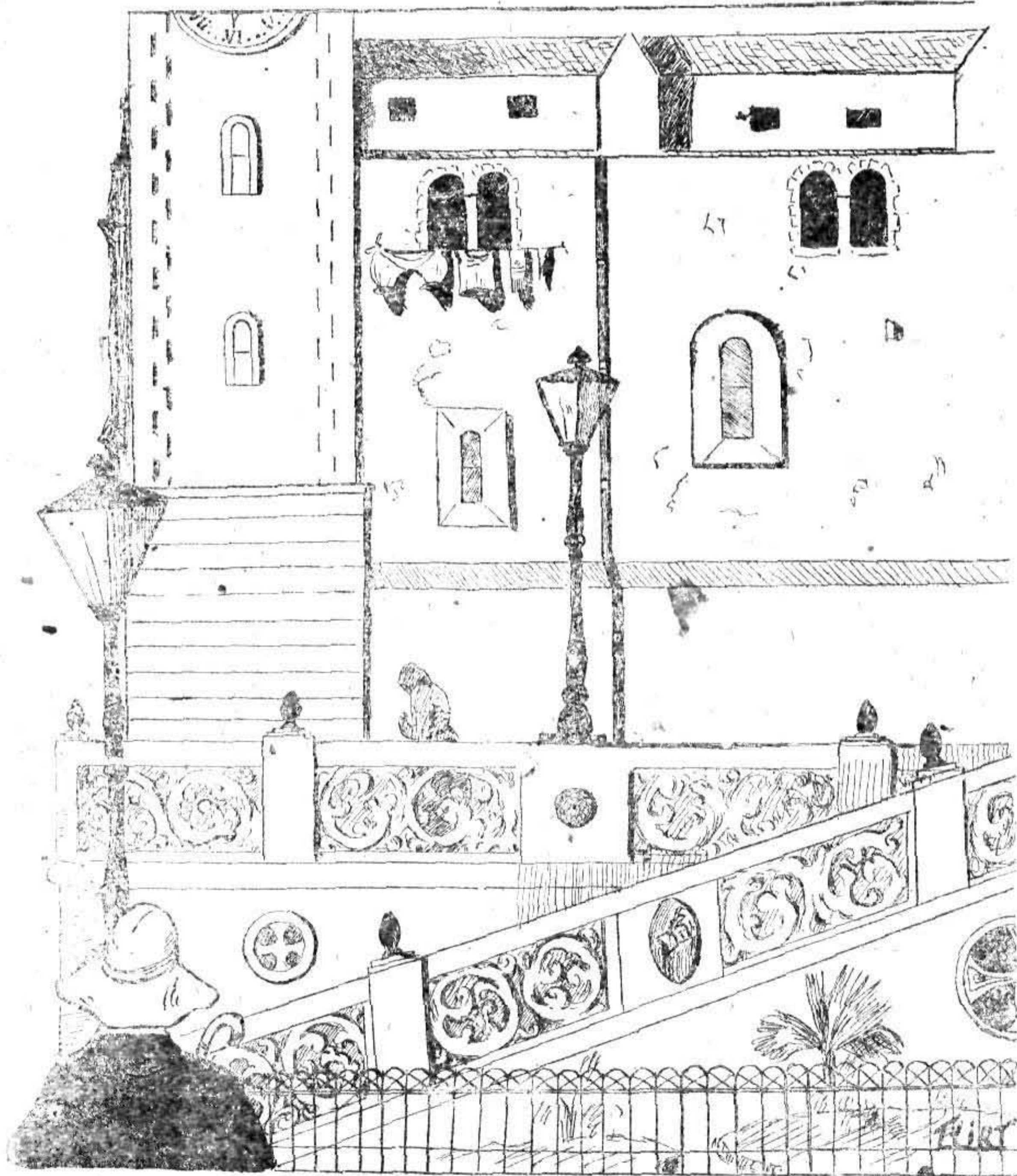
Periòdic defensor dels interessos morals i materials de la comarca

NUM. 7

OLOT 5 DE SETEMBRE DE 1914

El preu del nombre corrent el posem ben baratet perquè estigui a l'alcanc de tots els capitalistes: **10 CTS.**
però el del nombre atrassat serà una miqueta més car: **20 CTS.**, perquè lo atrassat és més antic, i ja se
sab que les coses antigues inspiren molt respecte, i per lo tant son més apreciades.

La gallarda de Sant Esteve

El veraniego: ¡Potser a can Deber me dirien de qui son aquestes ornamentals penjarelles!

HOMES I FIGURES

Tots el coneixeu a n'el perinclit P. Roca; tots heveu sigut deixebles seus i les vostres intel·ligències li son deutores de qualques coneixements de química o de llatí, de psicologia o d'agricultura, de música o de gimnàs; perquè tot ho ha ensenyat el P. Roca durant el transcurs de mitg segle que conviu amb nosaltres.

El P. Roca ha sigut el mestre de dugues o tres generacions olotines. Temps hi ha hagut en que la seva influència's feia sentir en la política i la vida ciutadana; i aquets gestes, dignes de remembrança, son les que'ns mouen a nosaltres, als aimants de la veritat i de la justícia, a deslliurar la figura de l'ilustre escolapi de l'injustificat ostracisme en que reposava, fent-lo brillar de nou amb l'explendor dels mèrits passats i de les victories finides.

El nostre estimat P. Roca es un dels pocs homes qui ha assolit la gloria de veurers multiplement coronat amb els llorers de les arts i de les ciències. En l'art de l'espai ha realitzat verdaders prodigis, fins al punt d'esser consagrat un arquitecte excels, émulo de Andrea Palladio.

Un dia, quan jo era molt petit, mentre jugava dessota els arbres del Col·legi, el P. Roca mirant-se extasiat la seva obra i mostrant-me bondadosament l'enorme edifici, me digué:—Veus, noi, veus? tot aixó m'ha sortit del cap.

La poesia, la dolça i maravellosa poesia, també ha sigut motiu de triomfs i llorers que han coronat la testa bronzínea del nostre héroe. Ell no ha arribat a escriure poemes èpics com Homer i Virgili, ni ha derramat la seva inspiració pels camps de la dramática espanyola com el Calderon, el Tirso i el P. Falguera Bacallaner, però la seva poesia ha sigut decorativa i ha sapigut compondre acróstics i estrambots amb la mateixa facilitat amb que fa un embut.

Pero aont mes han brillat les qualitats artístiques de l'ilustre fill de Balaguer, es en la música. ¡Oh, la música..! Be prou que ho deia el P. Antón de dolça memoria:—Després de mi, el P. Roca. I aixís es, en efecte. Amb tot i els seus sexanta i pico d'anys, quan el P. Roca obra la bocassa i deixa anar aquella fressa formidable, mitj del nas i mitj de la larinx, fins els Sants de l'Altar s'hi entusiasmen i alguna que altre vegada dissimuladament apliquen el dit a l'orella. I malgrat aquesta historia brillant i portentosa, el P. Roca es humil, extraordinariament humil i jamai pot sentir que li alabin les seves obres artístiques. La canalla que'l coneix prou be, procura molestar-lo sovint i li retreu aquelles desacreditades calumnies de que l'Altar Major es un plagi del que ostentà el Monastir de Montserrat, de que les seves composicions musicals son retalls i bocins d'autors conegudíssims,

etc., etc; pero l bon àxàs del P. Roca no's dona per ofès, limitant-se a amonestar als petits destructors amb aquelles paraules tan seves, plenes de delicadesa i de paternal estimació:—¡Animal de pel, empeltat de porc singlar, solemne pastera, que n'ets de burro...!

Avui dia el P. Roca desempenya la descansada plaça de Rector. Ja no es el P. Roca d'avans, de quan nosaltres erem nois. Ja no es aquell paquet de pólvora que quan s'asseia en el taburet del piano se desencadenava tota una tempesta de trossos i liams. Ja no es el P. Roca de les memorables festes de St. Tomàs, dels globos i focs artificials, dels interminables ensaigs d'aquelles cançons composades, ensenyades, dirigides i acompanyades pel mateix autor.

Com han canviat aquells temps i com els anyora el P. Roca, perquè, a n'ell tot aquet quento de les escoles graduades i d'educació física li sona a música celestial i *arnas al hombro*. Ell es partidari dels mollos vells, pesi a qui pesi, i cada cop que li parlen d'innovacions, i millores es com si li possessin una brasa de foc a les mans, a n'aquelles mans tan blanques i netes.

Estimat i venerable P. Roca: nosaltres li adresem els nostres saluts. Passegi força, reposi força, no s'encaparrí gaire, i, aixó si, per l'amor de Deu i de tots els Sants, rentis aquelles sotanes tan untades o sinó no l'estimarém.

Trapensa

LA BARRILA MAJOR D'OLOT

Grans festes de baratura
per ser la Verge del Tura.

—A les dotze les campanes
tocaràn els grans pabanes.

A les dos faràn caritat
als pobres de solemnitat.

Sortiràn gegants després
a dar voltes pels carrers.

A les set hi haurà completes
que haviat estaràn fetes.

Gallarda hi haurà a la nit
i acabat tothom a llit.

—A les vuit de l'endemà
el passant ja *passarà*.

A les balles de les nou
hi anirà l'Arcaide nou.

En el Tura's dirà ofici
en honor a tal desfici.

Havent dinat hi haurà concerts
i les burres faràn pets.

I tan si ho creieu com no
a la tarda professó.

El vespre en el gran Teatre
no hi podreu portar el catre.

—Quan sigueu el dia nou
per *morsar* beveu-ne un ou,
que després en els Jocs Florals
donaran premis de sis rals.

A la tarde si fa bó,
tozejarà en Teixidó.

I en sortint de la corrida
hi haurà murga divertida.

Al vespre 's farà 'l Ball-Plà.
Convé que no sigui clà.

A la plassa llamps i trons
petaran per tots cantons.

Al Teatre hi haurà ball
que hi anirem tots els de L'ALL.

—L'endemà que 's dia deu
correrà gent per tot arreu.

Per anar a les cucanyes
en Joan Roura pela canyes.

Donaran premis de 'n Mulleras
als trapassers i trapasseras.

Si fa no fa, lo que segueix
del dia avans es lo mateix.

—El dia onze en el Firal
hi haurà toc municipal.

A les quatre de la tarda
Batalla de Flors i osarda.

Sardines sortint d'allí
al passeig barceloní.

Ballerugues a la nit
perque tothom se 'n fassi un tip.

—Dia dotze, últim dia...,
sardanes com cada dia.

A les tres la tornaboda
que ja s'ha fet un xic de moda

Mes sardanes per final
en el Parque, no al Firal.

Aquets son els redolins
de les festes olotins.

UNA «JUERGÀ» NOCTURNA

El sant dimars passat, després d'haver vist l'espectacle teatral a benefici d'aquell parell d'actors que s'anomenen Alfonso i Tormo, i a n'el aixelebrat nen Juli Soler que'n honor d'aquells va fer de *chico* en *Los chicos de la escuela*, els beneficiats amb pessetes i satisfacció varen posar-nos paternalment els braços cim de les nostres espatlles i'ns acompanyaren, junt amb els demés artistes de la fraternal companyia comedianta, als luxosos salons del Café de Novetats, aont hi havia preparades una dotzena de taules que destilaven les farums d'un agape confortador.

Sentar-se allí, comensar la menja d'olives, quins pinyols se convertiren en respectables projectils, i iniciar-se la *juerga* més colossal que han vist els miralls d'aquella casa, va ser tot hi. Mentres els braus anfitriòs feien els honors del obsequi als distingits invitats i passaven les

seves mans per les fines galtes de les enriolades artistes, en Zanón ens encara la botella de xampany mes enfadada, quin tap, en mitg de l'espatec, va anar a caurer a la falda de la lluna que també reia, i la sàdrosíssima espuma al cim de les nostres sèries i benvolgudes persones, que encara en son una mica molles. En Juli, amb tota la seva picardia, seu al costat de la Mas... bonica, demanant-li tot sovint *Mas... mas vino*; el ganassa de càn Dorca, una mica enjelosit i amoinat perquè no hi havia pollastre, també se'n va a la *vera* de la tiple, quin lloc, per lo que's veu, es el centre de les operacions barrilaires; en Puig, bon xic amarletat, se les heu amb la Liberata que's recorgola de riure; en Guillen passa el temps menjant els talls de pernil i llangonissa com si fossin nissos de S. Roc; en Ramírez fent xistos de bona llei, malgrat el seu nriopisme, i un jovenet, quin nom no podem dir perque'ls seus pares li donarien una surra, s'entretenia regalant floretes i xampany a dos pistonudes coristes.

Després que 'n Tresserras va remanar les tecles per a acompanyar-nos la *Blanca azucena* i les guerrereres estrofes del vals de L'ULL, la distingida i ben educada concurrencia brameja a mes no poguer, sollicitant d'en Juli les seves *inimitables imitacions*. S'imposa el relligiós silenci que 'n aquells critics i solemnes moments se 'n feia qüestió de gabinet perquè era tan necessari, i l'exèntic comensa el seu afiligranat treball imitant el fonógraf d'una manera irreprotxable, segueix amb la de la *moto* talment com si passés la d'en Jesús, la del tranvia enfilant de nits el Passeig de Gracia, les baralles de gossos, l'oué, oué dels ploraners *bebés*, les nobles operacions del barber cim de la cara vermella d'en Dorca amb la xistosa intenció d'usar per pulverisador una botella de sífoa, i per últim les imitacions d'uns quants artistes célebres, entre ells en Tormo i l'Alfonso, que arrenquen tan estruendosos picaments que fins tambaleja el campanar de S. Esteve. No sabem perque, pero aixís al menys a nosaltres ens ho va semblar.

De prompte, sona una màgica paraula que te la virtut de fer arreconar tot lo que 'ns feia nosa, i s'arma un sarau de petò i natxada, en el que cada parella semblava un centaure. Al cap de poc, a un se li acut fer ballar, amb permís de son senyor marit, a la mes célebre ballarina del Liceo, a la Càndida Ortega, que sense fer-se pregar en balla el *tango argentino* de la manera mes colossal que imaginar-se poden els que saben i no saben lo que 's aquet ball de moda, especie de fruita proibida. Aquelles elegants contorsions, aquell voleiar primorós de cames, aquelles cabrioles tan ben dibuixades..., vaja que trovem el temps llarc per tornar-la veure.

demà diumenge en *Los sobrinos del capitán Grant*. No cal dir que altre vegada, però amb més perill, el cloquer parroquial dançava empès per la murga d'aplaudiments. I com que després de les afinidíssimes cople d'en Zanón i de ballar la sardana tots plegats l'indiscret rellotje canta dos quarts de cinc, agafem les dones i els trapaus i cap a S. Roc falta gent. Bevem aigua per a refrescar les gorjes seques, fem set o vuit tonteries més i 'ns entornem cap a casa en companyia de la senyora Alba matinerera, qui amb son benevol sonriure sembla que 'n digui: ¡Que 'n sou de tranquils!

Un cop els nostres cossos feixucs jauen sim dels molsuts matalassos, pensem: Tot honor i tota lloança per a en Formo i l'Alfonso que des d'avui queden doctorats en la difícilíssima ciència de la *juerga*.

SUCCESSOS DE L'ANY 1939

que coneixem per la nostra clarividència

Per fi en les últimes eleccions triomfa per R. O. la candidatura del *sanador* del Firal qui ha lograt higienisar a Olot.

Ara se pot passar per als carrers, sense sentir les males olors d'avans, quan fou arcalde el que avui ha arribat a ser Generalíssim de la Creu Roja, Mestre Barnadas.

***

Avui dia 2 de setembre, la brigada del Bolet ha posat el n.º 25 d'aquelles pedres del bordó del Park que va començar a fer el 4 d'agost de 1914.

***

Ha sigut nomenat bibliotecari de la famosa Biblioteca d'aquesta ciutat l'Exm. excansalader, avui conegut per l'eminent Castelar de la Muga.

***

Se diu que un exregidor avui propietari de unes finques que temps enrera administrava, va xerrant per tot allà hon passa lo que li produeixen llurs propietats, exposant-se a que li fassin pagar més contribució.

Allà hon ne parla més diuen que's al Cassino, pro ens resistim a creur-ho.

***

Ha quedat obert al públic un nou establiment *Fisio-terapèutic*, gracies a l'aleació científica de les lumbreres olotines D. Enrique de Obrador i de Jordà i D. Francesc Bartrina i Costa; car es sapigut que les eminencies se dediquen, sempre que poden, a malalties d'estómac i felje i massatge i gimnassia sueca respectivament amb totes les seves manifestacions.

Els veïns diuen que a ratos perduts, que son els mes, juguen la malilla de rector i vicari.

***

L'Ajuntament ha acordat ordenar l'entrada dels empleats a les oficines, tal com si fos una fàbrica. Per lo que, cap empleat podrà entrar ni sortir d'aill, fins que 'ls hi toquin el xiulet.

¡Ah! Sembla que l'ençarregat de tocar-lo serà el Secretari D. Pere Banyoles.

¡Tableau!

MUNICIPALERIA

Per la que la gent d'escassa cultura ne diu *premsa formal*, ens enterem cada setmana que nostre divertidíssim Ajuntament no pot celebrar les ordinaries sessions de primera convocatoria.

Sempre llegireu *L'Excelentíssim Ajuntament celebrá, divendres passat, sessió de segona convocatoria, baix la presidència del Arcalde D. etc., etc.*, fent-nos lamentar que 'ls pobres edils tinguin tanta feina engorrosa en passejar-se, descausar i passar el rato en les tertulies de café i de rebotiga i en donar blat de moro als pollastres i gallines de casa seva.

Nosaltres altruistes que sempre pensem quin n' farem per a remeiar les plagues i demés grans desgracies d'aquesta societat corrompuda, hem tingut una gran idea que la brindem gratuïtament a la en tot hora flamantíssima Autoritat Municipal d'Olot, per a que després de suspesar els pros i contres que ella li suciti, declarixi sobre si convé o no la seva aplicació pràctica. Dita *gran idea* consisteix sensillament en convertir el palco-arcoba que té l'Ajuntament en el Teatre Principal, en Saló de Sessions durant les hores que'n l'escenari hi fassin *comedia*. Tinguent com tenen els concejals entrada d'arroç, amb el sistema de la nostre invenció logriem dos coses: 1.ª que'n les sessions de primera convocatoria no hi faltés mai cap conceller; 2.ª i última, que mentres els artistes fessin *comedia*, els edils se distraurien i aixís no acordarien cap disbarat.

CARÍSSIMS PARROQUIANS

Com que durant les vinentes festes de Nostra Dona del Tura no tenim ganas d'escriurer i 'ls caixistes que fabriquen L'ALL gloriós, no 'n tenen de compondre per amor a les diversions que ens esperen neguitoses, hem acordat que 'l nombre que correspon al proper dissapte, dia 12, no surti fins d'avui en quinze dies; el qual segurament serà el darrer, a no ser que circumstancies imperioses reclamin la seva continuació.

Per aquell dia de despedida, preparem un ALL fulminant que portarà una metxe encesa per a que, quan arribi a les mans dels aludits, fassi una formidable explosió.

I ara, estimats clients, mentres espereu aquella ignea succulencia, fem vots fervents per a que passeu amb tota alegria i felicitat les tan celebrades festes de Nostra Excelsa Patrona, la Verge del Tura.

Aquel nombre, com pot veurer tothom, s'ha retrassat; ja que havia de sortir dissapte i surt avui dilluns. De la causa del retrassament ne donarem conte en el nombre pròxim per a que tinguin esment de l'etzegallada els pocs que la desconeixen.

De la manera que 's van posant les coses, L'ALL vinent serà un incendi.